

XIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Tvangsauktionslovens § 47, 1ste Stykke.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 21. Februar 1905.)

Udvalget tiltræder den Betragtning, at den ifølge Lov Nr. 66 af 15. April 1887 § 2 gældende Regel om, at den indtraadte Konkurs i alle Tilfælde skal anses som begyndt fra det Øjeblik, da enten Skyldnerens Begæring eller en Fordringshavers Forlangende om at tage Boet under Konkursbehandling er indgivet til Skifteretten, kan gøre den Adgang illusorisk, som ved Tvangsauktionslovens § 47 er hjemlet, en Underpanthaver i fast Ejendom til „inden en Maaned efter Konkursens Begyndelse“, at erklære, at han alene vil holde sig til sit Pant og frafalde Fordring paa Boet i øvrigt. Men en ganske tilsvarende Betragtning gør sig gældende med Hensyn til det andet i § 47 nævnte Tilfælde, i hvilket Panthaveren har den samme Ret, nemlig det, at Skyldneren er død og Arv og Gæld fragaaet i hans Dødsbo. Medens nemlig Rettens Beslutning om, at Konkursbehandling skal finde Sted, straks skal bekendtgøres i Statstidende, sker der ikke straks nogen Bekendtgørelse om, at Arvingerne i et Dødsbo ikke have vedgaaet Arv og Gæld. Udvalget finder det derfor nødvendigt, at den foreslaaede Regel udvides til at omfatte dette Tilfælde, saaledes at Fristen regnes fra den Dag, da Arvs og Gælds Fragaelse gennem Proklama eller paa anden Maade er bekendtgjort.

Tvangsauktionslovens § 47 trænger i øvrigt ogsaa paa andre Punkter til Ændring, og det er naturligt, at Udvalget paa den ved Lovforslagets Fremsættelse givne Anledning har taget under Overvejelse, om Lejligheden ikke bør benyttes til at afhjælpe i alt Fald nogle af de andre Mangler, hvoraf Paragraffen lider.

I saa Henseende skal det bemærkes, at det vel er foreskrevet, at den Panthaver, der afgiver den ommeldte Erklæring om alene at ville holde sig til sit Pant, kan forfølge sin Panteret uafhængigt af Skiftebehandlingen, men at der mangler Regler om, hvilket eksekutivt Grundlag han skal have for at kunne sætte Pantet til Auktion. For saa vidt Betingelserne for Udlæg uden Lovmaal og Dom i Henhold til Lov 29. Marts 1873 § 15 ikke ere til Stede, udkræves der Erhvervelse af Forlig eller Dom, men det er i Reglen uden Interesse for Panthaveren at faa Forlig med eller Dom over Skyldneren personlig, naar denne er gaaet fallit, og dersom Boet er et Dødsbo, maatte vel Eksekutionsgrundlag erhverves ved Forfølgning rettet mod Boet. For at lette Panthaveren Adgang til at iværksætte Auktion over Pantet, synes det hensigtsmæssigt at foreskrive, at han under de i Auktionslovens § 47, 1ste Punktum, nævnte